

Denisa Adolfová: miluje, navrhuje a sbírá kabelky

Kateřina Farná

Kabelka není jen praktický doplněk ženy. Vyjadřuje její osobnost i dobu, v níž vznikla. Přesvědčí vás o tom výstava nazvaná Pudr, chrom a elegance. Do 2. prosince ji hostí pražský dům designu SmetanaQ a vedle psaníček Lídy Baarové představuje luxusní, ručně šité kožené doplňky z dílny designérky a sběratelky Denisy Adolfové.

Výstava je její dárek k jubilejním 100 letům Československa. Ukazuje takzvané vysoké brašnářství, francouzsky maroquinerie, které ovládá jen hrstka řemeslníků. Název záměrně neprozrazuje mnoho. Stejně jako na první pohled jednoduchá kabelka, jejíž vnitřní uspořádání může skrývat nejedno tajemství.

Foto archiv Denisy Adolfové (6)

je musím nařezat tak, aby finální výsledek vypadal harmonicky. Bez estetického cítění i řemeslného know-how to nejde," míní Adolfová.

Největší výzvou je pštrosové kůže. „Nelze ji jednoduše strojově ztenčit řezáním, ale speciálně se trhá, aby z kůže, kde jsou díry po ptačích brkách, nevznikl cedník. Ne nadarmo se říká, že když zvládnete pštrosové kůže, zvládnete vše,“ prozrazuje. Kůže, které používá, pocházejí prvořadě z chovných zvířat na maso. „Pro velkochovy jsou kůže většinou odpad,“ doplňuje.

Kabelka jako nejlepší přítelkyně

Po dvou letech jistého zaměstnání v prestižní módní manufaktuře se rozhodla jít takzvaně na volnou nohu a vybudovat si vlastní značku DA Adolfova. Kabelky pro ženy i brašny pro muže, doplňky

Ženy by si měly kabelku pořizovat hlavně pro sebe, aby se líbila jim samotným, ne kvůli značce nebo lidem okolo

Denisa Adolfová, návrhářka

Vzácnost ze staré Číny ozdobená zlatou nití.

„Myšlenka uspořádat výstavu módního doplňku vznikla před deseti lety během mého studijního pobytu ve francouzském Montpellier. Starší kabelky mě v té době začaly okouzlovat svým nadčasovým designem, dokonalým zpracováním i luxusními materiály. Když jich v mé sbírce přibývalo, všimla jsem si, jak se v nich nejen odráží historie a změny ve společenském postavení žen, ale třeba i to, jak nové materiály nahrazují jiné a jak se celé řemeslo proměňuje,“ vysvětluje Denisa Adolfová.

Tváří expozice se stala herečka Veronika Arichteva, hvězda televizního seriálu První republika. A právě do jeho třetí řady designérka vytvořila dobové doplňky, které můžete na výstavě také vidět.

Mezi klenoty patří dvě psaníčka Lídy Baarové, vykoupené z její pozůstalosti, černá semišová kabelka krásně zdobená červenými korálky, kterou své milence ve Vídni koupil malíř Václav Radimský, kabelčičky ozdobené slonovinou, vyšperkované jadem a zlatou nití nebo ozdobené pštroším perem. K tomu nesmrtelné *minaudiere*, což je kazeta, bez níž se neobešla moderní žena po I. světové válce při společenských událostech, nebo *vanity case* (doslova „krabička mamivosti“) ve tvaru kvádrů různých barev a materiálů. Obsahoval zrcátko, pudřenku s labuťkou a rtěnku opatřenou delší šňůrkou. Perličkou je plastová vzácnost, vypadající jako malý piknikový košík vyrobený z křišťálu.

„Fascinuje mě, že stará psaníčka a malé kabelky jsou na první pohled placaté, ale když je otevřete, překvapí prostorností interiéru. Ženám to dříve stačilo, kdežto dnes nosí objemné kabely a batohy, z nichž je často bolí záda,“ tvrdí Denisa

Tváří výstavy se stala herečka Veronika Arichteva.

Psaníčko Lídy Baarové

sbírka čítá 50 vzácných kousků zejména z období od roku 1900 až po 60. léta. Vintage poklady nachází převážně nahodile v antických nebo bleší trzích. Nejčastěji v Belgii a Itálii. Aby byla vystavená kolekce kompletní, poskytla vzácné exempláře také Denisa Adolfová. Ta módní doplňky vášnivě sbírá dvacet let.

Úcta k osobním věcem

Úplně první kabelku si designérka koupila ve starožitnictví v pražské Pštrosově ulici: „Byla z krokodýlí kůže, což mi tenkrát ani nedošlo. Líbilo se mi její zpracování a praktičnost. Chtěla jsem tehdy sama vytvořit něco nadčasového, co by mohly ženy nosit i za osmdesát let,“ ukazuje na jeden model během vernisáže návrhářka. Střídavě žije a tvoří v Bruselu a v Praze. Její atelier sídlí v budově SmetanaQ.

Název Pudr, chrom a elegance odkazuje na tři časové etapy. Pudr na éru, kdy ženy přestaly vyšívát, začaly se emancipovat a tančit charleston. Navíc se rozvinula dekorativní kosmetika.

Dámy se nezdráhaly si třeba na veřejnosti pudrovat nos. Tím dávaly najevo, že se chtějí také bavit a o sebe pečovat. Objevily se nové módní trendy. Absence kapes charlestonových šatů a zachování rovné siluety vyžadovaly jiné provedení kabelek. Popularitu si získala různá pouzderka pouze se zrcátkem a pudrem nebo tabatěrkou. „La poudre ve francouzštině znamená prášek. V uměleckých kruzích se tak říkalo i kokainu. Kdo ví, možná některé zvláštní příhrádky a zrcátka v minikabelkách sloužily také jako „šňupátka,“ spekuluje Denisa.

Chrom odráží období rozpadu automobilismu, kdy se něžnější pohlaví odvážilo řídit auta.

Typické byly pochromované rámečky na kabelkách:

„Automobily byly inspirativní. Sama závodnice Eliška Junková razila heslo, že kabelka je pro ženu tím nejlepším dárkem,“ dodává Denisa.

A elegance nás vrací do válečné doby: „Příchod druhé světové války a nedostatek materiálů rozhodně nezabránil ženám, aby byly elegantní. Pro doplňky se využívalo různých zbytků nebo levnějších materiálů, například lýko, nebo vznikaly nápadité doplňky z provázků. Zaujalo mě, že si ženy dokázaly odlatkovat nehty i poslední kapkou benzínu. Okolnosti daly vzniknout velice originálním modelům, připomínajícím dnešní trend proti plynutí surovinami,“ dodává návrhářka.

Poctivému ručnímu řemeslu je absolventka vysoké školy oděvního designu v Paříži (ESMOD International Paris) věrná i ve vlastní tvorbě. Pracuje s těmi nejexkluzivnějšími kůžemi – aligátorem, hrozným, rejnokem, pštrosem. Specialitou jsou

Z autorské kolekce Circle Balance

také kůže z ještěrek nebo ryb. Správnou techniku zpracování se naučila od mistrů ve svém oboru, když v Bruselu pracovala pro belgickou firmu Delvaux, nejstarší dům s luxusními koženými doplňky na světě. Dříve to bývala výhradně mužská, fyzicky náročná práce. „Musíte vědět, jak se kůže aligátora hýbe. Nemůžete ji jen tak nařezat přes šablonu. Je třeba přemýšlet, jak z ní vytěžit maximum v největší kvalitě, aby polovina materiálu neskončila v koši. Abych mohla vytvořit jednu středně velkou kabelku, potřebuji většinou dvě aligátory kůže. Každá má jinou kresbu, někdy i barvu, takže

a šperky tvoří na zakázku. Rozvíjí koncept „stále nového vzhledu“, kdy mimo jiné vychází z tradičních tvarů, ale v novém provedení. Již několik kolekcí představila v Paříži, Bruselu nebo Londýně, pravidelně se účastní pražského Designbloku. Proslavila se vyřezávanou kabelkou inspirovanou motýlími křídly. Nazvala ji Košík. Úspěch zaznamenala i malým černým večerním psaníčkem a kabelkou Bi_Face se zapínáním z obou stran. Vyniká čistým geometrickým střihem a různými barevnými provedeními, uvnitř je navíc vybavena zrcátkem ve tvaru očka a poučkou na rtěnku. „Ženy by si měly kabelku pořizovat hlavně pro sebe, aby se líbila jim samotným, ne kvůli značce nebo lidem okolo,“ zdůrazňuje na závěr.

Některé detaily překvapí i po letech.